

РЕШЕНИЕ

№ 5839

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6001** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на заместник председателя на Комисията за финансов надзор, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител юрк. Б. Г., срещу решение от 27.03.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 5118/2020 г. от СРС, НО – 116-ти състав.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-137/19.03.2020 г., издадено от зам.-председателя на КФН, с което на [фирма], за нарушение на чл.64, ал.2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране /ЗДКИСДПКИ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв., на основание чл.273, ал.5, т.10 от ЗДКИСДПКИ.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на закона. Неправилно районният съд е приел, че е нарушена нормата на чл.57, ал.1, т.5 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Касае се до техническа грешка, което нарушение не е съществено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции и прави възражение за прекомерност на размера адвокатския хонорар, в случай че се претендира такъв.

Ответникът чрез процесуалния си представител адв. А. оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административен процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление въззивния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Този извод е правилен.

Административнонаказателният процес е строго формален. Съдържанието както на АУАН, така и на НП, следва стриктно да отговаря на изискванията на чл.42, ал.1 и чл.57 от ЗАНН. Едно от тези изисквания е точното описание на нарушението. От съдържанието на НП № Р-10-137/19.03.2020 г. е видно, че отговорността на дружеството е ангажирана за това, че не е обявило в КФН в законоустановения срок обобщена информация за емисионните стойности и цени на обратно изкупуване на дялове на договорен фонд „К. С-Б.“. От доказателствата по делото обаче се установява, че такъв договорен фонд, управляван от [фирма], не съществува. Следователно дружеството няма задължение да обявява в КФН информация относно договорен фонд „К. С-Б.“, тъй като не управлява такъв. Нарушението е съществено, тъй като възпрепятства нарушителя да разбере в какво точно е обвинен и по този начин се ограничава правото му на защита.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на касатора не се дължат разноси, като при отхвърляне на претенцията за разноси, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.03.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 5118/2020 г. от СРС, НО – 116-ти състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :